

Csukás Zoltán

(Győr, 1900. szeptember 20. – Freiburg, 1957. szeptember 16.) Kossuth-díjas mezőgazdász, állatorvos, a Magyar Tudományos Akadémia tagja (levelező 1954. június 19.)

Életpályája:

Állatorvos - 1923-ban a magyaróvári gazdasági akadémián, majd a bp.-i állatorvosi főiskolán és a tud.egy. közgazdaságtud. kar mezőgazdasági szakoszt.-n szerzett oklevelet. 1936- ban ösztöndíjjal Cambridge-ben, Readingben és Edinburgh-ban tanult. Az MTA tagja (1. 1954. jún. 19.). A Societé Italiana per il progresse zootechnica külső tagja. Kossuth-díj (1954). - 1930-34-ben a bp.-i tud.egy. közgazdaságtud. kar, 1934-től a bp.-i műegy. mezőgazdasági szakoszt. állattenyésztési és tejgazdasági tanszékén tanársegéd, majd adjunktus, 1936-38-ban a magyaróvári, 1938-44-ben a debreceni gazdasági akad.-n az állattenyésztés ny. r. tanára, 1936-tól a bp.-i műszaki és gazdaságtud. egy.-en a háziasított gazdasági madarak tenyésztése c. tárgykör magántanára, egyidejűleg 1940-44-ben a debreceni egy. szakelőadója és az állattani int. ig. 1944-46-ban a bp.-i műegy.-en az állattenyésztéstan ny. r. tanára, 1946-52-ben a M. Agrártud. Egy. állatorvostud. karán, 1952-től a bp.-i állatorvostud. főisk.-n az állattenyésztéstan tszv. egy.-i tanára. 1943-ban irányította a hajdúnánási kísérleti gazdaság megszervezését, 1950-52-ben az MTA Állattenyésztési Kutatóint.-ben a szarvasmarha-tenyésztési oszt. vezetője. –

Tudományos munkássága:

Kezdeményezésére Herceghalmon alakították ki az első mo.-i szarvasmarha-törzstenyészetet, ahol munkatársaival a kutatásait folytatta. Főként a szarvasmarha-tenyésztés és a baromfitenyésztés kérdéseivel foglalkozott. Kutatásai a hosszú élettartamú, tartósan termelékeny, egyenletesen termelő és zsíros tejű tehéncsaládok kitenyésztésére és az utódellenőrzés módszereinek tökéletesítésére, valamint a takarmányozás élettani vonatkozásaira irányultak.

Csukás Zoltán az állattenyésztést számos szakterületén alkotott maradandót. Főként a hosszú élettartamú, tartósan termelékeny, egyenletesen termelő és zsíros tejű tehéncsaládok kitenyésztésének és az utódellenőrzés módszerei tökéletesítésének kérdéseivel, valamint a takarmányozás élettani vonatkozásaival foglalkozott. Kezdeményezésére alakították ki Herceghalomban az első magyarországi szarvasmarha-törzstenyészetet, illetve a mesterséges termékenyítés hazai bevezetésének és a szarvasmarha-törzskönyvezés korszerűsítésének egyik első megindítóját is személyében tisztelhetjük.

Főbb művei:

- A gazdasági baromfiak tenyésztése (Bp., 1935)
- A tehén takarmányozása (Bp., 1936; 4. kiad. Debrecen, 1943)
- A fehérje táphatásának csökkenése a szervezetben (Debrecen-Pallag, 1940)
- A magyar tarkamarha eredete (M. Állattenyésztés, 1940)
- Alkatkutatás és állattenyésztés (Debrecen, 1941)
- Az évszak befolyása a csirke anyagforgalmára, különös tekintettel a téli hizlalásra (Debrecen-Pallag, 1942)

Fontosabb díjai, elismerései:

- Kossuth-díj (1954)